

Όσιος Ιωάννης ο Ρώσος (2024)

27 Μαΐου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

27 Μαΐου ...

Όσιος Ιωάννης ο Ρώσος ...

Ο Όσιος Ιωάννης γεννήθηκε στο χωριό της λεγομένης Μικράς Ρωσίας το 1690 μ.Χ. ,

από γονείς Ευλαβείς και Ενάρετους ...

Στρατεύθηκε ενώ Βασίλευε στη Ρωσία Ο Μέγας Πέτρος , έλαβε μέρος στον πόλεμο που έκανε ο
τολμηρός Τσάρος εναντίον των Τούρκων το 1711 μ.Χ. ,

συνελήφθη αιχμάλωτος από τους Τατάρους , Τον πούλησαν σε έναν Οθωμανό Αξιωματικό
Ίππαρχο που καταγόταν από το Προκόπιο της Μικράς Ασίας ...

Στην Καισάρεια της Καππαδοκίας , ο Αγάς Τον πήρε μαζί του στο χωριό του , πολλοί από τους
αιχμαλώτους συμπατριώτες Του αρνήθηκαν την Πίστη Του Χριστού και έγιναν Μουσουλμάνοι ,

κάμφθηκαν από τις απειλές , δελεάστηκαν από τις υποσχέσεις και τις προσφορές υλικών αγαθών
...

Ο Ιωάννης ήταν από μικρός αναθρεμμένος με Παιδεία και Νουθεσία Κυρίου , Αγαπούσε πολύ Τον
Θεό και την Πίστη των Πατέρων Του ,

ήταν από εκείνους τους νέους που λαμβάνουν την Σοφία που δίνει Ο Θεός σε εκείνους που Τον
Αγαπούν ...

Έκανε υπομονή στην δουλεία , στην κακομεταχείριση του αφέντη του , στις ύβρεις και τα
πειράγματα των Οθωμανών , Τον φώναζαν άπιστο , φανερώνοντας Του την περιφρόνηση και την
απέχθεια τους ,

σε όσους Τον παρακινούσαν να Αρνηθεί την Πίστη Του , αποκρινόταν με σθεναρή γνώμη , ότι
προτιμούσε να Πεθάνει , παρά να πέσει σε τέτοια φοβερή αμαρτία ...

Στον Αγά είπε , εάν με αφήσεις ελεύθερο στην Πίστη μου , θα είμαι πολύ πρόθυμος στις διαταγές
σου , αν με βιάσεις να αλλαξοπιστήσω , γνώριζε ότι σου παραδίδω την κεφαλή μου ,

Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θα Αποθάνω , Ο Θεός βλέποντας την Πίστη Του , και ακούγοντας την Ομολογία Του , μαλάκωσε την σκληρή καρδιά του αγά ...

Με τον καιρό Τον συμπάθησε , σε αυτό συνέργησε η μεγάλη ταπείνωση που στόλιζε Τον Ιωάννη , καθώς και η πραότητα Του ,

έμεινε ήσυχος Ο Ιωάννης από τις υποσχέσεις και απειλές του Οθωμανού κυρίου Του , ο οποίος Τον είχε διορισμένο στον στάβλο του για να φροντίζει τα ζώα του ...

Σε μία γωνιά του στάβλου ξάπλωνε το κουρασμένο σώμα Του , αναπαυόταν Ευχαριστώντας Τον Θεό , διότι Αξιώθηκε να έχει ως κλίνη τη φάτνη στην οποία ανεκλήθη κατά Την Γέννηση Του Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός ,

ήταν Αφοσιωμένος στο έργο Του , περιποιούμενος με στοργή τα ζώα του κυρίου του , αισθάνονταν προς αυτά αγάπη , ώστε να Τον ζητούν όταν απουσίαζε , να Τον προσβλέπουν με αγάπη και να χρεμετίζουν με χαρά όταν τα χάιδευε , ωσάν να συνομιλούσαν μαζί Του ...

Με τον καιρό ο Αγάς Τον αγάπησε καθώς και η σύζυγος του , Του έδωσαν για κατοικία ένα μικρό Κελί κοντά στον αχυρώνα , Ο Ιωάννης δεν δέχθηκε και εξακολούθησε να κοιμάται στον στάβλο ,

για να καταπονεί το σώμα Του με την κακοπέραση και με την Άσκηση , μέσα στη δυσοσμία των ζώων και στα ποδοβολητά τους ...

Κάθε νύχτα ο στάβλος γέμιζε από τις Προσευχές Του και η κακοσμία γινόταν Οσμή Ευωδίας Πνευματικής , Ο Ιωάννης είχε τον στάβλο ως Ασκητήριο , εκεί πορευόταν κατά τους Κανόνες Των Πατέρων ,

επί ώρες γονυπετής και Προσευχόμενος , κοιμώμενος για λίγο επάνω στα άχυρα , χωρίς άλλο σκέπασμα , παρά μία παλαιά κάπα ...

Γευόμενος με Διάκριση , πολλές φορές μόνο λίγο ψωμί και νερό , Νηστεύοντας τις περισσότερες ημέρες ,

με την Ευλογία που έφερε στον οίκο του Τούρκου Ιππάρχου , αυτός πλούτισε και έγινε ένας από τους ισχυρούς του Προκοπίου ...

Ο ιπποκόμος του Ιωάννης , εκτός της Προσευχής και της Νηστείας που έκανε ως άλλος Ιώβ , πήγαινε τη νύχτα και έκανε όρθιος Αγρυπνίες στο Νάρθηκα της Εκκλησίας Του Αγίου Γεωργίου , η οποία ήταν κτισμένη μέσα σε ένα βράχο , βρισκόταν κοντά στον οίκο του Τούρκου κυρίου του ,

εκεί πήγαινε κρυφά τη νύχτα , Κοινωνούσε κάθε Σάββατο τα Άχραντα Μυστήρια , Ο Κύριος επέβλεψε Τον δούλο του , Τον Πιστό , ώστε να πάψουν να Τον περιπαίζουν και να Τον υβρίζουν οι άλλοι αλλόθρησκοι , ο αφέντης Του Ιωάννη αποφάσισε να πάει για προσκύνημα στη Μέκκα , την ιερά πόλη των Μωαμεθανών ...

Μετά την αναχώρηση του , η σύζυγος παρέθεσε τράπεζα , προσκάλεσε συγγενείς και φίλους του

ανδρός της , για να ευφρανθούν και να ευχηθούν να επιστρέψει υγιής στον οίκο του ,

Ο Ιωάννης Διακονούσε στην τράπεζα , όταν έδωσαν σε αυτή πιλάφι , το οποίο άρεσε πολύ στον αγά , η οικοδέσποινα θυμήθηκε τον σύζυγο της λέγοντας , πόση ευχαρίστηση θα λάμβανε ο αφέντης αν ήταν εδώ και έτρωγε μαζί μας ...

Ο Ιωάννης ζήτησε από την κυρία του ένα πιάτο γεμάτο πιλάφι , είπε ότι θα το έστελνε στον αφέντη του στη Μέκκα , τότε γέλασαν οι προσκεκλημένοι ,

η οικοδέσποινα είπε στην μαγείρισσα να δώσει το πινάκιο με το φαγητό , σκεπτόμενη ότι ήθελε να το φάει Ο ίδιος η να το πάει σε κάποια φτωχή Χριστιανική οικογένεια , όπως συνήθιζε να κάνει ...

Ο Ιωάννης το πήρε και πήγε στο στάβλο , έπεσε γονυπετείς και έκανε Προσευχή εκ βάθους καρδίας , Παρακαλώντας Τον Θεό να αποστείλει το φαγητό στον αφέντη Του , με όποιον τρόπο οικονομούσε Εκείνος με την Παντοδυναμία Του ,

με την απλότητα που είχε στην καρδιά Του Πίστεψε ότι Ο Κύριος θα Εισακούσει την Προσευχή Του και το φαγητό θα πήγαινε Θαυματουργικά στη Μέκκα ...

Πίστευε , μηδέ διακρινόμενος , κατά τον Λόγο Του Κυρίου , χωρίς να έχει κανένα δισταγμό ότι αυτό που ζήτησε θα γινόταν και όπως λέγει Ο Άγιος Ισαάκ Ο Σύρος ,

τὰ ὑπερφυῆ ταῦτα σημεῖα συμβαίνουνσι τοῖς ἀπλουστέροις τῇ διανοίᾳ καὶ θερμότεροις τῇ ἐλπίδι , δηλαδή , αυτά τα υπερφυσικά Θαύματα συμβαίνουν σε εκείνους που έχουν απλούστερη Διάνοια και είναι Θερμότεροι στην Ελπίδα την οποία έχουν προς Τον Θεό ...

Ω Του Θαύματος , το πιάτο με το φαγητό χάθηκε από τα μάτια Του , Ο Ιωάννης επέστρεψε στην τράπεζα και είπε στην οικοδέσποινα ότι έστειλε το φαγητό στη Μέκκα ,

οι προσκεκλημένοι γέλασαν και είπαν ότι το έφαγε Εκείνος ...

Όταν γύρισε ο κύριος Του έφερε μαζί του το χάλκινο πιάτο , προς μεγάλη έκπληξη των οικείων του έλεγε ο Αγάς , την δείνα ημέρα του συμποσίου , την ώρα που επέστρεψα από το μεγάλο τζαμί στον τόπο όπου κατοικούσα ,

βρήκα επάνω στο τραπέζι , σε ένα δωμάτιο που το είχα κλειδωμένο , τούτο το πιάτο γεμάτο πιλάφι , στάθηκα με απορία σκεπτόμενος , ποιος άραγε είχε φέρει εκείνο το φαγητό , με τί τρόπο είχε ανοίξει την πόρτα , την οποία είχα κλείσει καλά ...

Πως να εξηγήσω αυτό το παράδοξο πράγμα , περιεργαζόμενοι το πιάτο μέσα στο οποίο άχνιζε το πιλάφι , είδα με απορία ότι ήταν χαραγμένο το όνομα μου επάνω στο χάλκωμα , όπως σε όλα τα σκεύη της οικίας μας ,

με όλη την ταραχή που είχα κάθισα και έφαγα το πιλάφι με μεγάλη όρεξη , ιδού το πιάτο το έφερα μαζί μου , είναι το δικό μας , οι οικείοι του Ιπάρχου απόρησαν ...

Ἡ σύζυγος του , του εξιστόρησε πως ζήτησε Ὁ Ἰωάννης το πιάτο με το φαγητό λέγοντας ὅτι το ἔστειλε στη Μέκκα , Το Θαύμα μαθεύτηκε σε ὅλο το χωριό και στη γύρω περιοχή ,

ὅλοι Τον θεωρούσαν πλέον ἄνθρωπο Δίκαιο και Ἀγαπητό στον Θεό , Τον ἔβλεπαν με φόβο και σεβασμό , δεν τολμούσε κανείς να Τον ενοχλήσει ...

Ὁ κύριος του και ἡ σύζυγος του Τον περιποιούνταν περισσότερο , Τον παρακαλούσαν να φύγει ἀπὸ τον στάβλο και να κατοικήσει σε ἓνα οἶκημα , ὅμως Εκείνος δεν ἤθελε να ἀλλάξει κατοικία ,

περνούσε τον Βίο Του με τον ἴδιο τρόπο , ὡς Ἀσκητής , εργαζόμενος στην περιποίηση των ζώων , κάνοντας με προθυμία τα θελήματα του Ἀγᾶ ...

Ὁ Ἰωάννης με Νηστεία και Προσευχή , πλησιάζοντας στο Τέλος της ζωῆς Του ἀσθένησε , ἦταν ξαπλωμένος πάνω στα ἄχυρα του στάβλου , τον ὁποῖο εἶχε Ἀγιάσει με τις Δεήσεις Του

και με την κακοπάθεια του σώματος Του , για Το ὄνομα και την Ἀγάπη Του Χριστοῦ ...

Προαισθανόμενος το Τέλος Του , ζήτησε να Κοινωνήσει Των Ἀχράντων Μυστηρίων , κάλεσε ἓναν Ἱερέα , ὁ ὁποῖος φοβήθηκε να μεταφέρει φανερά Τα Ἅγια Μυστήρια στο στάβλο , ἐξαιτίας του φανατισμοῦ των Τούρκων ,

ὅμως σοφίστηκε κατὰ Θεία Φώτιση , πήρε ἓνα μῆλο , το ἔσκαψε , ἔβαλε μέσα Την Θεία Κοινωνία και Κοινώνησε Τον Ἰωάννη ...

Ἐλαβε Το Ἀχραντο σῶμα και Το Τίμιο Αἷμα Του Κυρίου ,

Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης Παρέδωσε το 1730 μ.Χ. την Ἀγία ψυχὴ Του στα χέρια Του Θεοῦ , Τον ὁποῖο τόσο Ἀγάπησε ...

Το 1733 μ.Χ. , Το Ἀκέραιο και Ευωδιάζων Ἱερό Λεῖψανο Του Οσίου Ἰωάννου Μεταφέρθηκε μετὰ την Ἑκταφή Του ,

αρχικά στην λατομημένη σε βράχο Ἐκκλησία του Ἀγίου Γεωργίου , ἀργότερα στο νεόδμητο Ναό του Ἀγίου Βασιλείου ...

Τέλος στον Ναό που ἀνεγέρθηκε προς Τιμὴν Του , Τοποθετήθηκε σε Λάρνακα στο δεξιό μέρος της Ἐκκλησίας ,

Εκεῖ κατέφθαναν ἀναρίθμητοι Προσκυνητές και πάσχοντες ἀπὸ διάφορα νοσήματα που εὑρίσκαν την Θεραπεία τους ...

Το 1832 μ.Χ. , ἐπὶ Σουλτάνου Μαχμούτ του Β' , ἐπαναστάτησε ἐναντίον του ὁ Ἀντιβασιλέας της Αἰγύπτου Ἰμπραχίμ Πασάς ,

ὁ Σουλτάνος ἔστειλε ἐναντίον του και τον Χαζνετάρ Ογλού Οσμάν Πασά με χιλίους οκτακοσίους Στρατιῶτες ...

Ο Οσμάν εισήλθε στο Προκόπι , το λεηλάτησε και το κατέστρεψε , Στρατιώτες εισήλθαν και στον Ναό του Αγίου Γεωργίου , άρπαξαν τα Ιερά σκεύη και άνοιξαν την Λάρνακα Του Οσίου ,

ελπίζοντας να βρουν και εκεί χρυσαφικά και ασημικά ,
δεν βρήκαν όμως τίποτε , από το κακό τους για να κοροϊδέψουν την Χριστιανική Πίστη ,
αποφάσισαν να κάψουν Το Ιερό Λείψανο ...

Το έβαλαν στο προαύλιο , μάζεψαν πολλά φρύγανα , έβαλαν φωτιά και έριξαν με ασέβεια Το Ιερό Σκήνωμα μέσα στις φλόγες ,

Το Ιερό Λείψανο Του Οσίου Ιωάννου όχι μόνο έμεινε άφλεκτο , αλλά και φάνηκε στους άπιστους ότι ζούσε , τους φοβέριζε και τους έδιωχνε από τον περίβολο της Εκκλησίας ...

Γέροντες Χριστιανοί βρήκαν τα ασημικά , που είχαν αφήσει από τον τρόπο τους οι Τούρκοι Στρατιώτες ,

Πήραν με Ευλάβεια Το Ιερό Λείψανο και Το Τοποθέτησαν πάλι μέσα στη Λάρνακα ...

Η δεξιά Του Οσίου Ιωάννου δόθηκε από τους κατοίκους του παλαιού Προκοπίου το 1881 μ.Χ. , στον αντιπρόσωπο της Μονής Παντελεήμονος Αγίου Όρους Ιερομόναχο Διονύσιο ,

σε αντάλλαγμα για την μεγάλη βοήθεια της Μονής στην ανέγερση του Ναού Του Οσίου πάνω στον Τάφο Του ...

Το Ιερό Λείψανο Μεταφέρθηκε στην Εύβοια τον Οκτώβριο του 1924 μ.Χ. , μαζί με τους πρόσφυγες της Μικράς Ασίας από το πλοίο , Βασίλειος Δεστούνης ,

ενώ το πλοίο βρισκόταν στη Ρόδο δεν προχωρούσε , αλλά περιστρεφόταν μέσα στη θάλασσα και έμενε στον ίδιο τόπο , ο Κυβερνήτης του Πλοίου φοβήθηκε ...

Τότε ο Παναγιώτης Παπαδόπουλος , που είχε πάρει μαζί του Το Ιερό Λείψανο κρυφά , εξήγησε στον Πλοίαρχο ότι μέσα στο Πλοίο , στο αμπάρι ήταν Το Ιερό Λείψανο Του Οσίου Ιωάννου Του Ρώσου ,

Αμέσως ο Κυβερνήτης διέταξε την μεταφορά Του Ιερού Σκηνώματος στο διαμέρισμα του Πλοίου , το οποίο χρησιμοποιούταν ως ευκτήριος οίκος , όπου Το Εναπέθεσαν και άναψαν το Καντήλι ...

Το Λείψανο Του Οσίου Βρίσκεται Αδιάφθορο στο ομώνυμο

Προσκύνημα Προκοπίου Ευβοίας

Απολυτίκιο ...

Έκ γῆς ὁ καλέσας σε πρὸς οὐρανίους μονάς , τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον τὸ σκῆνός σου ὅσιε , Σὺ γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὡς αἰχμάλωτος ἤχθης , ἔνθα καὶ ὠκειώθης τῷ Χριστῷ Ἰωάννῃ , Αὐτὸν οὖν

ἰκέτευε , σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν